

REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME

Numri i lëndës: 2019:275873
Datë: 01.03.2022
Numri i dokumentit: 02764190

UZVP-ARJ.br.15/2022

Vrhovni sud Kosova, u veću sastavljenom od sudija Nebojša Boričić, kao predsednika veća, Erdogan Haxhibeqiri i Beshir Islami, kao članova veća, uz sudelovanje stručnog saradnika Bujara Balaj, kao zapisničara, u upravnom sporu tužioca A. M., protiv tuženika Ministarstva rada i socijalne zaštite, odlučujući o zahtevu tužioca za vanredno preispitivanje sudske odluke izjavljenom protiv rešenja Apelacionog suda UŽ.AA.br.886/2021 od 03.12.2021 godine, na sednici veća održanog dana 24.02.2022 godine, doneo je sledeću:

P R E S U D U

Odbija se kao neosnovan zahtev tužioca A. M. za vanredno preispitivanje sudske odluke, podnet protiv rešenja Apelacionog suda u Prištini UŽ.AA.br.886/2021 od 03.12.2021 godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem Apelacionog suda UŽ.AA.br.886/2021 od 03.12.2021 godine odbijena je kao neosnovana žalba tužioca A. M., izjavljena protiv rešenja upravnog odeljenja Osnovnog suda u Prištini U.A.br.494/2019 od 25.08.2021 godine, kojim je odbačena kao nedozvoljena tužba tužioca podneta protiv tuženika Ministarstva rada i socijalne zaštite.

Tužioc je ovom sudu podneo zahtev za vanredno preispitivanje sudske odluke, kojim osporava zakonitost navedenog rešenja Apelacionog suda u Prištini. Navodi da je osporeno rešenje doneto usled povreda odredaba upravnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava. Predložio je da se zahtev usvoji i da se

osporeno rešenje Apelacionog suda u Prištini UŽ.AA.br.886/2021 od 03.12.2021 godine ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno razmatranje.

Vrhovni sud Kosova je shodno članu 53 Zakona o upravnim sporovima, održao sednicu, pa je nakon ocene osporenog rešenja, navoda iz zahteva tužioca za vanredno preispitivanje sudske odluke i nakon razmatranja ostalih spisa predmeta našao:

Zahtev tužioca za vanredno preispitivanje sudske odluke je neosnovan.

Iz spisa predmeta proizilazi da je osporenim rešenjem Apelacionog suda UŽ.AA.br.886/2021 od 03.12.2021 godine odbijena kao neosnovana žalba tužioca A. M., izjavljena protiv rešenja upravnog odeljenja Osnovnog suda u Prištini U.A.br.494/2019 od 25.08.2021 godine, kojim je odbačena kao nedozvoljena tužba tužioca podneta protiv tuženika Ministarstva rada i socijalne zaštite.

Odlučujući po zahtevu za vanredno preispitivanje, Vrhovni sud je nakon ispitivanja osporenog rešenja i nakon razmatranja navoda iz zahteva, našao da je drugostepeni sud pravilno postupio kada je odbio kao neosnovanu žalbu tužioca i potvrdio prvostepeno rešenje. Pravni stav Apelacionog suda je u potpunosti prihvatilo i ovaj Sud, s obzirom da osporeno rešenje nije zahvaćeno povredama na koje se tužioc poziva u svom zahtevu.

Članom 9 Zakona o upravnim sporovima propisano je da Sud u upravnom sporu odlučuje o zakonitosti konačnih upravnih akata kojima upravni organi, u vršenju javnih ovlašćenja, odlučuju o pravima, obavezama i pravnim interesima fizičkih i pravnih lica ili drugih lica u upravnim stvarima. Članom 10 stav 1 istog Zakona propisano je da pravo pokretanja upravnog spora ima fizičko ili pravno lice ako smatra da mu je upravnim aktom povredjeno neko pravo ili neposredni interes koji je zasnovan na zakonu. Član 13 stav 1 Zakona o upravnim sporovima propisuje da se upravni spor može pokrenuti samo protiv upravnog akta koji je donesen u drugostepenom upravnom postupku. Stavom 2 istog člana propisano je da se upravni spor može pokrenuti i protiv upravnog akta prvostepenog organa, protiv koga nije dozvoljeno žalba u upravnom postupku. Odredba člana 14 navedenog zakona propisuje da se upravni spor može pokrenuti i kada nadležni organ nije doneo odgovarajući upravni akt prema zahtevu ili žalbi stranke, pod uslovima predviđenim ovim zakonom". Takođe se odredbom člana 15 stav 1 tačka 1.2 istog Zakona, kojom se uređuju slučajevi kad ne može da se vodi upravni spor, propisuje sledeće: 1. Upravni spor se ne može voditi: 1.1. protiv akata donesenih u stvarima u kojima je sudska zaštita obezbedjena van upravnog spora". Član 33 stav 1 navedenog zakona propisuje je da ako je tužba nepotpuna ili nerazumljiva ili ima manjkavosti, predsednik veće će pozvati tužioca da u određenom roku od osam dana otkloni nedostatke u tužbi. Stav 2 istog člana propisuje da ako tužilac u

ostavljenom roku ne otkloni nedostatke u tužbi, a one su takve da onemogućavaju odvijanje postupka, sud će odbaciti tužbu rešenjem, ako ne utvrdi da je osporeni upravni akt ništav, dok se odredbom člana 34 stav 1 tačka 1.5 istog zakona predviđa da: “Sud će rešenjem odbaciti tužbu, 1.5. ako utvrdi da je reč o stvari o kojoj se po izričitoj odredbi zakona ne može voditi upravni spor”.

Veće ovog suda smatra da su nižestepeni sudovi postupili na pravilan i zakonit način kada su tužbu tužioca odbacili kao nedozvoljenu. Naime, iz dokaza u spisima predmeta nesporno proizilazi da u ovoj pravnoj stvari nisu ispunjeni uslovi za pokretanje upravnog spora, jer tužioc nije uspeo da pojasni svoj zahtev koji bi ukazao na poništenje nekog konačnog upravnog akta u upravnom postupku. Naime, članom 17 Zakona o upravnim sporovima propisano je da se u postupku o upravnom sporu može tražiti i povratak oduzetih stvari i njihova nadoknada štete koja je nanescna tužiocu izvršenjem akata koji se osporava. Ovo podrazumeva da se postupak za pokretanje upravnog spora za naknadu za štetu može pokrenuti kad tužioc svom glavnom tužbenom zahtevu za poništaj pojedinačnog upravnog akta pridruži i zahtev za naknadu štete koju mu je naneo tuženik. U konkretno slučaju, po mišljenju ovog suda, iz tužbe tužioca i dokaza u spisima predmeta, tužioc ničime nije dokazao da je tuženi upravni organ doneo bilo kakav konačni upravni akt, čiji poništaj tužioc traži, iz čega bi proizašlo i njegovo pravo da traži nadoknadu štete koja je nastala izvršenjem akta koji se osoprava.

Sa svega napred navedenog, Vrhovni sud je našao da su navodi u zahtevu tužioca za vanredno preispitivanje sudske odluke neosnovani, jer nisu od uticaja na drugačije utvrđivanje činjeničnog stanja od onog koje je utvrdio drugostepeni sud. Po oceni ovog suda, osporeno rešenje drugostepenog suda je jasno i razumljivo. U obrazloženju osporenog rešenja je dato dovoljno razloga o odlučnim činjenicama koje prihvata i ovaj sud. Sud ocenjuje da je materijalno pravo pravilno primenjeno i da nije povređen zakon na štetu tužioca.

Sa iznetog, a na osnovu članu 54 stav 1 Zakona o upravnim sporovima, odlučeno kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA U PRIŠTINI
Dana 24.02.2022, UZVP.ARJ.br.15/2022

Zapisničar,
Bujar Balaj

Predsednik veća,
Nebojša Boričić